

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Krowdrzy w Krakowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Kowalski

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2018 roku w Krakowie na posiedzeniu sprawy w przedmiocie rozpoznania wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o wyłączenie sędziego

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 19 § 1 k.p.w.

postanawia:

wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o wyłączenie sędziego nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na rozprawie w dniu 23 lipca 2018 roku pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego złożył wniosek o wyłączenie sędziego. Na uzasadnienie swojego wniosku wskazał, że przewodniczący przesłuchując świadków protokołuje wyłącznie treści pod tezę stwierdzenia winy oskarżyciela posiłkowego. Pełnomocnik podał, że przewodniczący pomimo trzykrotnej prośby nie zaprotokołował pełnej treści wyjaśnień obwinionego, mających istotne znaczenie dla kwestii jego odpowiedzialności, a nadto nakazał opuszczenie sali rozpraw przez pełnomocnika. Ponadto przewodniczący przed opuszczeniem sali rozpraw w związku z zarządzoną przerwą miał wyrazić stwierdzenie, że oskarżyciel posiłkowy namawiał obwinionego

do oszustwa, czym ujawnił rozstrzygnięcie w sprawie przed zamknięciem przewodu sądowego.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Przez pojęcie bezstronności należy rozumieć tak obiektywną bezstronność sędziego, a więc jego subiektywne odczucie, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym. Wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być „uzasadniona”, co oznacza poważną wątpliwość, istniejącą obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym przeświadczeniu strony. Wątpliwość co do bezstronności sędziego można uznać za uzasadnioną, jeśli na podstawie zaistnienia danej okoliczności powzięłaby ją również rozsądnie oceniająca i nieuprzedzona osoba. Nie jest przy tym przyczyną wyłączenia sędziego podejrzliwość strony ani utrata wiary w bezstronność sędziego wynikająca wyłącznie z jej subiektywnego odczucia. Wówczas strona mogłaby domagać się wyłączenia dowolnego sędziego na podstawie jedynie tylko własnego nieuzasadnionego przekonania.

Na marginesie jedynie należy zauważyć, że podejmowane w toku postępowania czynności służbowe sędziego, nawet jeżeli w ocenie strony są błędne i powinny być przeprowadzone w sposób odmienny, nie mogą być przesłanką do wyłączenia sędziego. W ten sposób doszłoby do instrumentalnego wykorzystania tej instytucji, co stanowiłoby o możliwości manipulowania składami orzekającymi. Strona niezadowolona z treści protokołu może złożyć na podstawie art. 152 k.p.k. stosowny wniosek o jego sprostowanie, a nie domagać się wyłączenia sędziego, upatrując w sposobie protokolowania negatywne nastawienie do strony.

Wskazana przez wnioskodawcę okoliczność nie wywołuje żadnych obiektywnie uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego wyznaczonego do rozpoznania niniejszej sprawy. Jak wskazano powyżej przyczyna wyłączenia musi istnieć obiektywnie, a ten warunek nie został w realiach sprawy spełniony. Wskazana we wniosku okoliczność, tj. przeświadczenie wnioskodawcy, że przewodniczący

protokołuje jedynie okoliczności mające uzasadniać tezę o odpowiedzialności nie została wykazana przez wnioskodawcę. Jak wynika z protokołu rozprawy z dnia 23 lipca 2018 roku Przewodniczący wyraził zgodę na nagrywanie dźwięku przez oskarżyciela posiłkowego. Jeżeli w ocenie strony istnieją nieścisłości w protokole rozprawy, to powinna ona złożyć stosowny wniosek o jego sprostowanie.

Podobnie należy odnieść się do kwestii rzekomego ujawnienia przez sędziego swojego poglądu na sprawę. Jakkolwiek w okolicznościach danego przypadku wyrażenie przez sędziego wprost poglądu na kwestię odpowiedzialności obwinionego przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego sprawę mogłoby zostać uznane za podstawę jego wyłączenia od orzekania, to w niniejszej sprawie taka sytuacja nie wystąpiła, a w każdym bądź razie nie została wykazana, to jest poparta określonym dowodem, choćby w postaci nagrania przebiegu rozprawy. Trzeba przy tym wskazać, że oskarżyciel posiłkowy uzyskał zgodę Sądu na nagrywanie przebiegu rozprawy.

W świetle powyższego należało uznać, że nie zachodzą jakiegokolwiek przesłanki świadczące o istnieniu okoliczności mogących wywoływać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego.

Mając to na względzie, wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie podlegał uwzględnieniu.

SSR Piotr Kowalski